

De modificat se modifica, dar de schimbat, nici poveste!

De Bin Laden ati mai auzit ceva? Asa-i ca nu? Nici noi. De vamesii corupti? Nu. De Vantu? Nu. Și cand te gandesti cat deranj s-a facut pentru subiectele astea, cate ceasuri risipite in fata televizorului, cu ochii cascadi si urechile ciulite la invitatii din platouri, care despicau firul in patru cu vorba, cu gestul sau onomatopeea. Duse-s toate pe apa curgatoare a uitarii. Proiectul testul politistilor de la Coș troceni, episodul cu politistul batut de infractori, desfiintarea spitalelor, lipsa banilor pentru tratarea mentele din spital si alte grozavii revoltatoare trec, rand pe rand in cripta subiectelor care-au fost odata incendiate. Toate au fost la un moment dat reginele jurnalelor de stiri, pentru o zi, doua, hai trei. Ma intreb cat va rezista povestea asta cu regionalizarea Romaniei, prezentata cu multa ambiguitate, dar drept solutie salvatoare, singura capabilă sa atraga banetul european ce trebuie bagat in asfaltari, canalizari si alte capitole din infrastructura. Unii spun ca, de fapt, regionalizarea e doar o feliere politica prin care se incearca perpetuarea sederii la putere a actualei coalitii. Alti, responsabili cu promovarea cu fundita a ideii, o prezinta ca pe o mana cereasca. Mi-e greu sa cred ca o hotarare atat de importanta, luata pe genunchi, ar putea fi insasi marea varianta castigătoare. Dincolo de orgolii politice, de patriotismul local, regional, de lucruri care se bat cap in cap sta practic o adevarata metamorfoza a administratiei publice. Or, pentru o astfel de schimbare, in cazul in care unicul scop e acela de a face lucrurile sa functioneze mai bine, e nevoie de mai multe etape, intre care am include si obisnuirea populatiei cu ideea. Dar cred ca e prea mult sa le cerem fauritorilor de "reforme" sa trateze cu masura complexitatii astfel de lucruri. Faptul ca se incearca regionalizarea Romaniei la foc mare, cu viteza luminii, denota ca e ceva putred la mijloc. Am mai spus-o: s-a aflat peste noapte de fondurile de la Comisia Europeana, de e nevoie sa se imparta Romanica de pe o zi pe alta? Se poate implementa peste noapte un concept functional intr-un sistem cu o multime de piese defecte? Cum ar veni, avem o gioarsa de masina careia ii schimbam niste piese, ii tragem o vopsea metalizata si ne asteptam sa luam pe ea la targ o caruta de bani. Dupa cum spuneam zilele trecute, pana cand vom afla concret cu ce se mananca impartirea asta care a involburat apele politice si sociale, nu putem sa laudam sau sa desfiintam initiativa. Exista in discursul public si argumente pro si contra, iar tonul negocierilor e departe de a fi unul moderat. Ca vom fi impartiti in voievodate, cnezate, regiuni sau te miri ce forme de organizare, n-avem a ne teme: problemele consacrate precum lipsa banilor, a serviciilor medicale decente, aberatiile legislative, coruptia in flori toare si restul bubelor societatii raman pe baricade!

Cuvinte cheie: [comisia europeana](#) [ceasuri](#) [subiecte](#) [fun](#) [lumini](#) [vara](#)